

सलामी सवारनी..

ચૂંટણીના સ્વાર્થ બંધાય છે, રેતીના પૂલ !
 ભાંગોળા સંબંધો સંધાય છે, રેતીના પૂલ !
 રેતીના પૂલ છે પક્ષ-પલટા, પદની માયા -
 ને પ્રજાને જુવ રૂધાય છે, રેતીના પૂલ !!
 (તંત્ર - ઈજનેરો વરયે ખાયકીનો પૂલ)

દરાઇ મરે સવાર્યી નીતિમાં
દગ્ધાની છત નીચે - નિર્દ્દયી નેતાઓનું -
નિર્દ્દયી પ્રજા... મેળાપીપણું...
(આટીના પૂછ) (પ્રજાનો મરો)

ਚਿੰਤਨ

શ્રદ્ધયાજિનઃ સમિદ્ધયતે શ્રદ્ધય હૃયતે હવિઃ ।
શ્રદ્ધાં ભગસ્ય મૂર્ધાનિ વચસા વૈદ્યામણિ ॥

ઉપરોક્ત સ્લોક અગ્રવાંમાંથી લેવામાં આવેલ છે.
શ્રદ્ધાપૂર્વક કરવામાં આવેલા પરોપકારી કર્મો જ દોયને સિદ્ધ કરી શકે છે. તેથી મનુષ્યે શ્રદ્ધાથી ભરપૂર રહેણું જોઈએ. શ્રદ્ધા માનવજીવનનો આધાર છે. તેમાં મહાન પ્રેરકશક્તિ રહેલી છે. નક્કર આધાર વગર કશ્યંશુઃ શક્ય બનતું નથી. જો કોઈને છલાંગ લગાવવી હોય તો જે જગ્યાઓથી કૂદકો મારે તે ધરતી નક્કી હોવી જોઈએ. જો તે પોંચી કે કીયડવાળી હશે તો છલાંગ મારાનાર નીચે પડશે અને દોયા સુધી પણોંચી શકશે નહીં. આધાર મજબૂત હોવો જોઈએ. પાણીનો આધાર ઘડો છે. તે કૂદેલો ન હોવો જોઈએ. ઘાણાનો આધાર ત્રિપાદી છે, તેનો પાયો તૂટેલો ન હોવો જોઈએ. ત્રિપાદીનો આધાર ભૂમિ છે, તે ભૂમિ ગાંતી અથવા ટોળવાળી ન હોવી જોઈએ. તે જ રીતે શ્રદ્ધા પણ મજબૂત હોવી જોઈએ, ભોઈએ, ઓઠણીને, પારખીને શ્રદ્ધાનું સ્થાન નક્કી કરતું જોઈએ.

અહા, વિશ્વાસ ને પ્રેમ એ ઉદ્ઘાતિમાં રણ પગથિયા છે. અહાથી બધું શક્ય બને છે. વિશ્વાસ અધરા ને સરળ કરી નાપે છે અને પ્રેમ તો તેને સરળતમ બનાવી છે. જ્યારે અહા દંડ થઈ જાય છે ત્યારે તે કલ્યાણ કરનારી માતાની જેમ દરેક સ્થિતિમાં આપણી રક્ષા કરે છે.

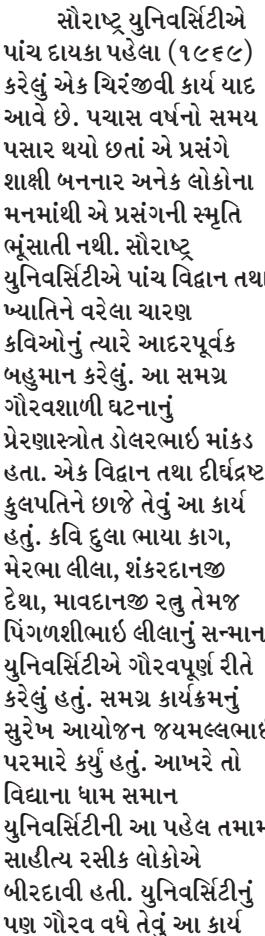
સુવિચાર

- માણસ સમયના ભાગલા પાડશે ત્યાં સુધી હંમેશા સંયર્થમાં જ રહેશે - જે. કૃષણમૂર્તિ
 - સામા પ્રવાહે જનારને જ પ્રવાહનો લાભ મળે છે અને તે બ્યાંચે આવી શકે છે. જો વિમાન હવાની સામી ખાજુ ઉડવાને બદલે પ્રવાહની સાથે ઉડે તો કદી ટેઈક ઓફ કરી જ ન શકે - અભિયાન
 - ન બોલવાનું બોલે... તે તણખલાને તોલે - એસ. ભણ્ણાચાર્ય
 - જીવનમાં આવતી કોઈ પણ પરિસ્થિતિને સમજદારી પૂર્વક સ્વીકારી લેવી તેનું નામ 'તપ' - મનોજ જોધી
 - 'ચમચાગીરી' એ પણ ભક્તિમાર્ગનો એક પેટા પ્રકાર જ દેખાય છે - ચંદ્રકાળ ભક્તી
 - 'કળા' એટલે વાણી, વિચાર, વર્તન ત્રણેય ને યથાયોગ્ય સ્થાને મૂકીની તે - જનકલ્યાણ
 - આજનું ઔષધ : નવરાત્રા પાણીમાં લોંબુની ચોવી ચૂપટી ખાવાનો સોડા ભેણવી પીવાશી ગેસમાં રાહત થાય છે અને પેટ સાફ આવે છે

(સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા

એક શહેરના લોકો મહદુમાંથી ખુશભૂષાલ રહેતા હતા. અને તેમનો આત્મવિચાસ પણ બીજા શહેરની સરખામણીમાં સારો હતો. આથી બાજુના શહેરની મેનેજમેન્ટની કોલેજના વિદ્યાર્થીએ આ શહેરના લોકોની ખુશીનો રાજ જાણવા માટે એક રિસર્ચ સોંઘું. આ વિદ્યાર્થી શહેરના મુખ્ય બજારમાં આવેલી એક કોંફી શોપમાં જઈને બેઠો. અભ્યાસના ભાગનું તે કોંફી પીવા આવા લોકોના સ્વભાવ, ટેવ અને વર્તનનો કીશવટ પૂર્વક અભ્યાસ કરવા લાગ્યો. કોંફી શોપમાં એક ટિવાલ પર એક બોર્ડ માર્ખેલું હતું અને બોર્ડ પર લઘું હતું ‘કેપી એન્ડ ઓનર વોલ’ કોંફી શોપમાં એક યુવાન આવ્યો. તેણે કેશિયરને પેસા આપીને કહ્યું, ‘એક કોંફી મારા માટે અને એક સામે બોર્ડ માટે.’ કેશિયરે કોંફીના પેસા લીધા અને એક ચિદ્રીમાં લખ્યું, ‘કોંફી ફોર હેપી વોલ’ અને એ ચિદ્રી પેસા બોર્ડ પર લગાવી દીધી. થોડીવારમાં એક ભિનારી કોંફી શોપમાં દાખલ થયો. વિદ્યાર્થીને થયું આ ભિનારી આ કોંફીશૉપની મોંઢી કોંફી કેવી રીતે પી શકો? ભિનારી કેશિયર પાસે ગયો અને ઈશારો કરતાં કહ્યું, ‘એક કોંફી પેસી ટિવાલ પરથી.’ કેશિયરે એક કક્ષી અને નોટિસ બોર્ડ પર લાગેલા કાગળની ચીછી હાટાવી દીધી. વિદ્યાર્થીએ આ દશ્ય જોયું. કે આ શહેરમાં લોકો એટલા માટે ખૂબ છે કારણ કે તેમને એકબીજાને મદદ કરવાની ટેવ છે. બાઈબલમાં કહેવાયું છે કે, જે હાથ બીજાની મદદ માટે ઉઠે છે એ પ્રાર્થનામાં ઉઠનારા હાથ અને બોલનારા હોંદથી કેટલાયે ગણા પવિત્ર છે.’

રાજ્યકવિ પિંગલશી પાતામાઈનું પાવન સ્મરણ

માંકડ સાહેબની સાક્ષેપત્રા
 તેમજ નિસ્ખલાને કારણે સુયોગ
 રીતે સંપત્તિ થયું. વિદ્વાન જનોના
 આવા સન્માનના ઉપકરણને એક
 સ્થાયી સંસ્થાકીય માળખું તેમજ
 આવા પ્રસંગોની નિયમિતતા
 આપવાનું આવકારદાયક કાર્ય
 આજના સમયમાં પૂર્ય
 મોરારીબાપુ દારા થાય છે તે
 સુવિદિત છે. કવિ કાગની
 સ્મૃતિમાં પણ મોરારીબાપુની
 પ્રેરણાશી છે લલા દોઢાયકાશી
 સુયોગ જનોનું સન્માન થાય
 છે. સાહિત્ય તથા સંસ્કાર
 સંવર્ધનનું આ ઉજવળ કાર્ય છે.
 દર વર્ષે કવિ કાગની સ્મૃતિમાં
 યોજાતા આ કાર્યકર્મમાં વિશાળ
 લોકસમૂહ ભાગીદાર થાય છે.
 કવિ કાગની જન્મભૂમિ
 મજાદરમાં આભાયોજન
 કરવામાં આવે છે.
 માર્ય મહિનામાં એક
 વત્વુક્ષ સમાન સર્જક અને
 રાજીનિતિશ વિભૂતિની વિદાય

દાયરે
સાચું સંભળાવતો મેં
દીકો.
જુંપડીઓની વણીને
વેદના
ગીતમાં ગાતો મેં દીકો
....
પિંગળશીને સધળે
સ્થાનકે દીકો.
ઈ.સ. ૧૮૫૬ થી
૧૮૮૮ સુધીનું સુધીર્થ તથા
તંહુરસ્ત આયુષ્ય ભોગવીને
કવિરાજ ગયા. આ માસ-
કાગળ માંજ (માર્ચ-૧૮૮૮)
જાણે કાગળની ફોરમ કે લાવીને
કવિએ મહાપ્રયાણ કર્યું. અનેક
ખૂમારી-ભમીર તથા ઉદારતાના
કિસ્સાઓ કવિના ભાનીગળ
જીવન સાથે જોડેલા છે.
મહાકવિ નાનાલાલે શોકાંજલિ
આપતાં લઘું કે કવિરાજ
પિંગળશીમાઈના અવસાનથી
ભાવનગરની કાવ્યકલાગી ખરી
પડી છે. કવિ શ્રી નાનાલાલે

ઉમ્મયું કે ભાવનગર મહારાજના
મુગટમાંથી એક હીરો ખરી
પડ્યો છે. કવિએ જે
કાવ્યપુષ્પોનું સર્જન કર્યું છે તે

કીણાના
ચાણીબોર

વી. એસ. ગઢવી

તેમના જીવનના સહજ
કર્મોમાંથી પ્રગટ થતી લાગણીની
સુંદર અભિવ્યક્તિ છે. શ્રી
ચંદ્રવદન મહેતાએ લખ્યું છે કે
કવિ પિંગળીભાઈના કાવ્ય
સર્જનના ઉજાણ સત્ત્વની
પાછળ “શીલ તેવી શૈલી –
વ્યક્તિ તેવું લખાશ ” એ સત્રનાં

રમાણ છે. શ્રી મહેતાએ આ
 રાજકિને સાધુ રચિત કવિ
 હીને નવાજ્યા છે. કવિને
 મૌતર તથા બધાર એકરંગા
 હોય તેવા માનવીઓથી વિરોધ
 હીતિ છે. તેમની કહેણી તથા
 રદ્ધીમાં સામ્યતા જોઈ શકાય
 છે. તેમના કાવ્યમાં પણ આ જ
 માવ ધૂટાયો છે. કવિને પ્રતિતિ
 રેખેલી છે કે મનના મેલને હોયા
 સેવાય હરિ શરણ પ્રામ થતું
 અથી માત્ર પુણી કે અર્થન
 વૈવિધી જ પરમતત્વનું સાનિધ્ય
 પ્રામ થતું નથી.
 પ્રભુને પુજયાથી શું થાય,
 મેલ ભર્યો મનમાંય
 પ્રભુને પુજયાથી શું થાય
 ... અ...
 શિયાળામાં નિત્ય સવારે
 નીર ઢાથી નાય ... અ.
 .. ભાત સગાનું સારું ભાળે
 હો,
 લાગે ઉરમાં લાય

ભુને પુજયાથી ...
 ભેળા થઈને રાતે ભજનો,
 ગાંજો પીને ગાય....! ..
 ...
 ધ્યાન ધરે ખોટા ધ્યાનમાં
 લલનામાં લલચાય ...
 ભુને પુજયાથી ...
 મધ્યયુગના સંતોના
 એવિહારી જેવા આ મહાકવિની
 ત્વય ભાષા સરળ છતનું ધારદાર
 . સામાન્ય રીતે જાણતા કે
 જાણતા પણ આપણે ધર્મને
 વિશ્વિત કિયાંડ સાથે જોડી
 ઈએ છીએ. કાળકમે મૂળ
 મના તત્વ કરતાં પણ આ
 કિયાંડનું મહત્વ વધી જાય છે.
 એત્ત યાંનિક રીતે થતા કિયાંડમાં
 ધર્મ-તત્ત્વનું સૌંદર્ય ન હોય તો
 વા કિયાંડમાં ચૈતન્ય તત્ત્વનો
 મશઃ લોપ થતો જાય છે.
 પાપશા કવિ અભાસે આ વાત
 એસરકારક ઠ્યે તથા દાખલા-
 લીલ સાથે સમજાવી છે.
 એક મરખને એવી ટેવ,

દુર્માણ
દાંડીકૂચનો નિર્ણય
ગાંધીજીએ લઈ લીધો હતો. અને
વાઈસરોયના નિરાશાજનક
પ્રતિસાદ પહેલા જ આ નિર્ણય
લેવાઈ ગયો હતો. દેશભરમાં
આ બાબતે એક જિલ્લાસા જગી
ચૂકી હતી. બિહારમાં
રાજેન્ડ્રપ્રસાદ તો હિલ્લીમાં
મોતીલાલ નહેલ મીઠાનો
સત્યાગ્રહ? એવો પ્રશ્ન કરતા
હતા. અને એથી શુ ? એવો
પ્રતિપ્રશ્ન પણ સવાલની પછિવાડે
જોડાયેલો હતો. ઘણા સાથીઓ
મીઠાઈની લાડાઈના વિચાર સામે
શંકા પણ સેવતા હતા. તો ઘણા
એમ પણ લાગણી વ્યક્ત કરતા
હતા કે દેશના ઘણા ભાગોમાં
ગુજરાતની જેમ કુદરતની
દરિયાની મહેરભાની નથી તો
મીઠાના કર સામેની લાડાઈમાં કદ
રીતે વિરોધ કરવો? તો સરદાર
પટેલ તો મીઠાના સત્યાગ્રહની

સામે વિરોધમાં જ હતા.
 સત્યાગ્રહ અંગેની બેઠકમાં પણ
 સરદાર સાથે પોતાની
 નારાજગી વ્યક્ત કરવા હાજર
 રહ્યા ન હતા. મજાની વાત એ
 પણ છે કે તેમ છતાં ચપટી મીઠું
 ઉપાડીને નમક સત્યાગ્રહ માટેનું
 સ્થળ પસંદ કરવાનું કામ
 ગાંધીજીએ સરદારને જ સોંઘ્ય
 હતું. અને સરદારે કશી
 આનાકાની વગર નવજવાન
 ડોસલાની વાત સ્વીકારી લીધી
 હતી. અને સ્થળ પસંદગી માટે
 સરદારે વિશ્વાસુ સાથીઓને કામે
 લગાડી દીધા હતા.
 ગાંધીજીએ પ્રજાજોગ
 સંબોધનમાં મીઠા સત્યાગ્રહ કેમ
 એની સ્પષ્ટતા કરતા કહ્યું હતું કે
 ૧૦ પાઈની મીઠાં ઉપર ૨૦૦
 પાઈની જકાત નાખીને સરકાર
 ગરીબ માણસને પણ નિયોગી લે
 છે, તેથી મીઠા જેવી સૌની જીવન

**ગાંધીજીને પોતાના પડછાયા કરતાંથી
અસાદ પણ તથા લાગેઓ હત્યા**

કર સામે હલ્લો લઈ જવાની
જાહેરાતથી આખા ટેશમાં એક
નવી જ આશાનો સંચાર થયો
અને સરદાર જેવા સાથીઓ
હલ્લો હલ્લાબોલ સાથે સત્યાગ્રહ
સંગ્રહમની તૈયારીઓ શરૂ કરી
દીધી. સરદારની સ્થળ પસંદગી
સંશોધન ટીમે દિક્કિણ ગુજરાતના
તિથિલ, ધરાસણા, લસુંડા અને
બદલપુરના હતા. ખૂબ સરદાર
પટેલે પણ બોરસદ જઈને

પાછળ પોતાનો વતનનો વિસ્તાર
અને વધુ જાણીતી ચોરોતરની
પ્રજાના વિશ્વાસથી છે ફૂચને પ્રયાં
ટેકો પણ મળે અને મહિસાકરના
કિનારે ગાંધીજી ભૌહૂ બનાવવાનો
કાર્યક્રમ આપે એવું મનોમન
ઇચ્છાતા હતા. તો મહાદેવ
દેસાઈએ ધરાસણાની સ્થળ
તપાસે ગયા તો ગાંધીજીની
સુચનાથી કલ્યાણાલ મહેતા,
નરહરિ પરીખ, લક્ષ્મીદાસ
આશર સહીતના આગેવાનોએ

સામે હલ્દો લઈ જવાની
દેરતથી આખા ટેશમાં એક
જો જ આશાનો સંચાર થયો
સે સરદાર જેવા સાથીઓ
લો હલ્દાબોલ સાથે સત્યાગહ
માની તૈયારીઓ શરૂ કરી
સી. સરદારની સ્થળ પસંદગી
પોધન રીતે દિક્ષણ ગુજરાતના
લલ, ધરાસણા, લસુંડા અને
લપુરના નામો ખાસ
દંદગીના હતા. ખુદ સરદાર
લે પણ બોરસદ જઈને

પાઇણ પોતાનો વતનનો વિસ્તાર
અને વધુ જાણીતી ચોરતરની
પ્રજાના વિશ્વાસથી છે ફૂચને પ્રયંક
ટેકો પણ મળે અને મહિસાકરના
કિનારે ગાંધીજી મીઠું ભનાવવાનો
કાર્યક્રમ આપે એવું મનોમન
ઈચ્છા હતા. તો મહાદેવ
દેસાઈએ ધરાસણાની સ્થળ
તપાસે ગયા તો ગાંધીજીની
સુચનાથી કલ્યાણ મહેતા,
નરહરિ પરીખ, લક્ષ્મીદાસ
આશર સહીતના આગેવાનોએ

ઓલપાડ તાલુકાના દિહેણથી
માંડીને કરાડી, દાંડી, તિથલ અને
ઉદવાડાની ચકાસણી કરી. આ
અગ્રાડીઓને એમ જાણાયું કે જો
મહિસાગર કિનારાના બદલપુર
મીઠાણા સત્યાગ્રહ માટે નક્કી
કરવામાં આવે તો અમદાવાદથી
એ માત્ર ઉપ માઈલ જ આવેલું
હોઈ બદલપુર ફૂચ તા. ૧૨ થી
તા. ૧૮ માર્ય માત્ર આઈ દિવસમાં
પહોંચી જાય. મીઠાણા સત્યાગ્રહના
સથવારે સમગ્ર ભારતને લડતના
એક તાતણો જેલવા માટે આઈ
દિવસ ઓછા પડે એના બદલે
ગાંધીજી અમદાવાદ આશ્રમથી જો
સૂરતના દરિયાકંઠા સુધી ફૂચ
લંબાવે તો ઉપ માઈલના બદલે
૨૪૧ માઈલની ફૂચ થાય. અને
૧૮ માર્યના બદલે છઢી એપ્રિલ
સુધી ફૂચ ચલાવી શકાય. જો ફૂચ
કદમ ગાંડી સુધી લંબાય તો
ગુજરાત અને ભારતમાં

નવસારીની દાંડી જવાનો પાકો
 રસ્તો ન હતો. અને દરિયાકાંઠે
 આવેલા દાંબીના પાણીની પણ
 તંગી હતી, તે છતાં નવસારીના
 આગેવાળો અને પ્રજાજનો,
 જલાલપોર નાલુકાના કાંઠા
 વિસ્તારના લોકો અને દાંડીના
 ડાવાભાઈ દેસાઈ વગેરેના
 અસીમ ઉત્સાહથી કૂચ માર્ગમાં
 ઢેક્ટેકાણો પાણીની પરબની
 ગોઠવણ કરવાની ખાતરી મળી
 ગઈ હતી.

સફળ બનાવવા માટે મચી પડ્યા
 હતા. સરદાર સાહેબ જો દાંતીકુચ્ય
 શરૂ થાય એ પહેલાં કે કુચ્ય
 દરમિયાન ગાંધીજીની ધરપકડ
 થાય તો આખા દેશમાં
 સત્યાગ્રહી પાવક જવાના
 ભભૂતી ઊઠે, પ્રજા સ્વયંભૂ
 ધરપકડ વહોરીને સ્વેચ્છાએ
 જેલમાં જાય, જેલો ભરાઈ જાય
 ને અંગેજ સરકારને ભારતને
 સ્વતંત્રતા આપવી અનિવાર્ય થઈ
 પડે એવી સ્થિતિ સર્જ દેવાના
 પ્રયાસોમાં લાગી ગયા હતા.
 સરદારે વિરોધ હતાં પણ ગાંધી
 બોલ જીવીને દાંતીકુચ્ય સફળ
 બનાવવા લાગી ગયા હતા.
 ગાંધીજીને પણ સરદાર પર આ
 જ ભરોસો હતો. પડછાયો પણ
 સાથ છોડે પણ સરદાર નહીં આ
 ગાંધીજીનો આંકંઠ ભરોસો હતો.
 એટલે જ બાપુ એમને સરદાર
 તરીકે નવાજતા હતા.